

НОВЪ ПОГЛЕДЪ

Пловдив, 12 априлъ 1931 година.

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСНИКЪ
Редакторъ: Асенъ Ценковъ

Читалище „Съгласие“

100 броя 80 лева — Бројът 1 левъ

Година
първа
БРОЙ
54

ВЕЛИКЪ ДЕНЬ

Най-голъмчиятъ празникъ на християнинътъ е Великденъ — денътъ на възкресението на Богочовекъ Иисусъ отъ Назаретъ. Въ този денъ християнскиятъ възторжене се приветства съ възгласа „Христосъ възкресе!“ — думи, които съзучали и ще звучат презъ всичко.

Тия думи криятъ тайната на и усово безсърдие и мистичната същност на християнското учение. Защото учението на Иисус е учение на безсърдната човешка любов и на Истината, Пътът и Светлината въ Живота.

Българскиятъ народъ, който е християнски, е уцелялъ благородение на това учение. Той възкръсна и се възроди по пътя на християнството, искрите на кое то не можаха да угаснатъ въ потайните божи храмове — манастирите и църквите и въ душите на онзи, които вървятъ въ силата и спасението на Вседържителя на Вселената.

Духовната и политическа свобода на българите дойде отъ здравия религиозен усърдът, изразен въ всеобемния мирогледъ на Иисус.

И днесъ, когато България ново се надига да стъпи здраво политически, економически и духовно върху запазените граници на своята богато плодовита земя, не тръбва да се забравя мъжчия и трънливъ пътъ на очия народи, които предприеха християнскиятъ кръстоносни походи за да дойдатъ до културни, политически и економически завоювания.

Нека предъ погледа на изстрадалия български народъ сияе образъ на Великомъженика и Богочовекъ отъ Назаретъ, за да пази будно въ съзнанието си спомена за Голгота, безъ която нѣмаше да има Възкресение, нѣмаше да има записъ въ лѣтописигъ на християнството Великденъ.

Съзънъ и разбралъ веднажъ символъ и значението на Голгота, цѣлокупниятъ български народъ ще отбележи въ историята си велики денъ. Този денъ всички българини тръбва да желаатъ, за да може да какъ спокойно и сърдечно: „Наистина, българскиятъ народъ възкресе!“

Владимиръ Каменовъ

ВЪНШЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

Положението въ Германия

Две събитията, които характеризиратъ момента на вътрешното положение въ Германия:

Взетите съ диктът отъ председателя на републиката Хайнценбургъ изключителни мърки и застрашени дисциплина, вследствие на появилите се разногласия въ партията на Адолфъ Хитлеръ.

Ползувайки се отъ дадените му права отъ чл. 48 на конституцията, председателя Хайнценбургъ, за да тури край на създаденото натегнато положение въ страната отъ крайните политически елементи — комунисти и националисти, е издалъ единъ особено важенъ диктъ, който цели подсигуряване на вътрешния редъ и който може да се съмнѧва като първа фаза на близка военна диктатура. Така напр. съ него се съспендира изборените въ чл. чл. 114, 115, 117, 118, 123, 124 и 153 отъ конституцията права като: личната свобода, свободата на събранията, премахната е пощенската неприкосненост — писменна, телеграфическа и телефонна, неприкоснеността на жилището. Възстановена е цензурана.

Огъ друга страна националисти-

ческата партия е поставена предъ решителни моменти. Между главната квартира на партията, съделище на която е Мюнхенъ, и една отъ главните и земни области — Берлинъ, съ се появили остро разногласия по отношение на досегашната тактика на партията и каква тръбва да бъде бѫдещата така га. Заради това, че като привърженици на още по-крайни методи на действие отъ страна на партията, капитанъ Щенесъ, водител на щурмовата група въ Берлинската областъ, е проявилъ своето недъвлство отъ Хитлеръ, той е изключенъ.

Германия отново е поставена на изпитване. Създадената политическа негърпимост между комунисти и хитлеристи, а появилата се и религиозна такава, изразявана често въ антисемитски движения, създава голъма загриженост въ умърението срѣди на Германския народъ. Предупрежденията и позивите за благоразумие, които известни вестници отправятъ къмъ широките слоеве на народа, издаватъ безпокойство за бѫдещето на Германия. Така напримѣръ германскиятъ

съдътъ Хуго Хугенъ, коментирачи положението въ външната Republik, пише:

„Германия е много близо до гражданска война. Тя е застрашена отъ революция и нека всички германецъ знае, че ако Германия преживѣ страшни дни следъ войната, тия, които утрешния денъ ни носи, ако не отрезнѣмъ, ще бѫдатъ още по страшни“. Нека се надѣвамъ, че вродената дисциплина и силно развитото патриотическо чувство въ германския народъ ще взематъ върхътъ. Революция или военна диктатура — бѫдещето ще каже.

Д-ръ Лазарь Ив. Георгиевъ

Христо Лигловъ

нѣма да приема на именния си денъ

Великденъ

тура, като художественна живописъ, тръбва да бѫде остроумна, духовита, още при първия погледъ да предизвика усмивка. Каракатуриста не бива да се съмнѧва като цирковъ клоунъ, а каракатура като шаржирана живописъ. Художествената каракатура е висше, тънко изкуство, което предполага голъма култура и призвание на каракатуриста. Изпълнението на каракатура във всичко тръбва да бѫде въ тонъ на духовитостъ. Кирилъ Буюклийски пригражда това, което тръбва да има единъ художникъ-каракатуристъ: майсторство въ линията, духовитост и творческо въображение, което удохновява каракатуриста и имъ дава животъ за да трогватъ и разсмиватъ. Преди всичко Буюклийски е поетъ-артистъ съ своята декоративна фантазия, чрезъ която той вижда характерното въ портретираната личност. Като изкуство неговата каракатура крие двата основни елемента на всичко изкуство: естетика и етика. Каракатурното изкуство е висшъ синтезъ и анализъ.

Българската каракатура се роди и разви подъ влиянието на мождущите германски каракатуристи-художници: Адолфъ Гулбрансонъ

и Т. Т. Хайне, около мюнхенското списание — „Симплицисимусъ“. У Буюклийски има нѣщо цилевско (Циле е най-популярен, най-известен, най-изразителен и даваший германски каракатуристъ). Той върви по него и ако добре

го опознае, нѣма да сгрѣши, ако попадне напълно подъ негово влияние. Буюклийски обаче има свой собственъ пътъ на особени изрази срѣдства въ каракатура — това го прави винаги свежъ, новъ, интересенъ. Той умѣе да съчетае своя артистиченъ наивитетъ съ една свободна, лека и все пакъ удивително точна рисунка. Съ външната форма си играе като фокусникъ — всичко той е убедителенъ. Буюклийски предава оригиналната на портретираната личност, която изтъква и допълва съ единъ духовитъ видъ, и то при идеално съчетание съ личността. Буюклийски вижда ясно и правилно каракатурните подробности и на ивицата, че живѣтъ съ тѣхъ. Като хумористъ той има непосредствено отношение къмъ фигуригъ и нѣщата и тая му дарба е създадена съ съвѣстния рисунъкъ на школуванъ художникъ.

Карикатурните скици на женски

глави съ най-гиздявитъ и хубави работи отъ изложбата на Буюклийски. Часто грубъ и язвителенъ къмъ мажките фигури, Буюклийски е много милъ, коректъ и нѣжънъ къмъ дамските портрети. Единъ дъхъ на младъ животъ и свежестъ лъха отъ тѣхъ, рисувани съ рѣдка грация и мякотъ на личността. Тия портрети съ прелести на изложбата. Тѣ съ пълни съ сила и сълнчева ясност. Прекрасната Юлия е пълна и съвършенна хармоничност въ тона и изящността на лицето и талия, въ тълкуване на израза на погледа, въ който е скрита нѣкаква весела загадка, при финъ сребристъ благороденъ тонъ, който прави картината дачна и нематериална.

Кирилъ Буюклийски, младъ български каракатуристъ, се показва съ голъма зрѣлост на духа, опредѣлена индивидуалност и дълбочина на концепцията.

П. Ератовъ.

ЕСЕНЬ ВЪ ПРОЛЪТЪТА

Тая пролѣтъ е мрачна — безъ радостъ, безъ весело сълнце. —
Тая пролѣтъ е мрачна, същинска намръщена есенъ. —
Умрѣха цветята, не чуваме весели звънци,
Въ душата не блика възторжена пролѣтна пѣсъ...

Вѣтре топълъ — ти друмнико вѣченъ — кѫде се изгуби?
Ти защо се спотайвашъ далече задъ чужди морета?
И ти ли — невѣрникъ — земята ни родна разлюби,
И ти ли забрави широките наши полета?

Я задухъ отъ югъ и разкарай тѣзъ облаци тѣмни,
Нека огнено сълнце надъ родната ширь да изгрѣе.
Гора да разлистне — въ душата на всѣки да съмне,
Да чуемъ и ние Всемира какъ весело, искрено пѣ...

Д. БРОДЪ.

ОГЛЕДАЛО НА НОВЪ ПОГЛЕДЪ

Наши познайници

КИРИЛЪ БЮКЛИЙСКИ

Буюклийски: име, което издава ориенталско произходение. На български ще рече Голъмановъ. Единъ видъ, нѣщо като Горделиковъ или Корназовъ. И действително, едно име, което съвпада съ особеностите на носителя му. Човѣкъ съ напраща гла ва отъ линии, тонове, кульми и шрихи. Надъ главата му въ анатрически строй единъ милионъ влакна съвръчватъ като косата на папуа. Остъръ погледъ като на ястребъ. Очите му съвръчватъ като гаубица и остротата на едното само око може да гълъти единъ класъ абитуриенти. Добродушенъ човѣкъ, чиято доброта се чува въ търпеливото призвание да изличи съмненото отъ човѣка и да го удухнитъ въ карикатура. Да се обособи въ този жанръ на това изкуство отчасти е повлиянъ отъ комичната жалостност на врачанските сипеи, отъ чийто клещавъ изгледъ е хранилъ очите си още отъ детинство. Както всички съмненни хора и той има слабости. най-чувствителната отъ които е слабостта на даровитъ хора — презъ юзчето да съзърцава светъта. — Следъ десетина години, когато му узрѣе таланта, ще слави и Враца, и родината, а ние — неговите сегашни приятели, ще надпревариме, като отвѣтъ на хиподрума, да изтъкнемъ, че ни е близо познаваме отъ памти вѣка.

„МАША“

Обувка последна дума на модата — здрава, ефтина

ВАЖНО! ВАЖНО
СЪОБЩАВАМЪ

на г. г. гражданинъ, че въ клуба на Демократическата партия, до печатница „Изгрѣвъ“, отворихъ ново кафе, въ което има карти и табла за игра и

ОТЛИЧЕНЪ ЕВРОПЕЙСКИ
БИЛЯРДЪ.

Моля г. г. гражданинъ да посетятъ и се увѣрятъ.

Съ почитание:
Димитъръ Иотовъ.

ПРИ МАША

за нови модни
обувки

здрави, ефтини!

Шофьори! — преди да си купите гуми, спрете се съ онъзи, които употребяватъ Контиентъ.

Издържливостта, тройността на Контиентъ напълно отговаря на нашите птици!

Представителъ за Пловдивъ Аспарухъ Върбеновъ, телефонъ № 295.

ХРИСТИНА МОРФОВА

Репертуаръ на Кооперативната театъръ

Кооперативниятъ софийски театъръ ще представи следните нови оперети: „Теменужката отъ Мюнхенъ“, „Томми и съдружие“, „Рози отъ Флорида“, „Слученъ бракъ“, „Имате ли нѣщо за обмиване?“, „Розата отъ Стамбулъ“, „Парижка мода“ и „Тайниятъ на харема“.

Театърътъ гостува съ пълния си съставъ, хоръ, оркестър и балетъ. Билети при Ас. Христо.

Дава се подъ наемъ етажъ отъ къщата на Хр. Балабановъ — срещу Музея.

Христо Лигловъ

нѣма да приема на именния си денъ

Великденъ

Едни подвигъ за здравето в село

Преди нѣколко дни излѣзе отъ печатъ една книжка, малка по обемъ, но голѣма по съдържание, съ надсловъ „Здрава просвѣта и пропаганда“. Основната мисълъ въ тая книжка е максимата: „Здравъ народъ — здравъ трезвънъ народенъ духъ“. Въпреки, които съставляватъ обектъ на тая книжка съ здравната просвѣта и пропаганда и то почти изключително за българското село, което е останало много надире въ това отношение.

Книжката е подраздѣлена на две части. Въ първата част се третиратъ въпроси отъ значение на здравната просвѣта за широките народни маси и се указватъ разни пътища и срѣдства (кинематографъ, радио, публични сказки), които могатъ да улеснятъ тая задача.

Втората част е посветена на здравната пропаганда. Изложени сѫ редица примери въ това направление отъ по-культурни страни като Англия, Франция, Унгария и други. Интересът сѫ назидателниятъ срѣдства и начини въ това направление въ Русия.

Най-важното и най-радостното е, че книжката е написана за широките народни маси и е написана събито, ясно, на популяренъ езикъ, за да може да се прочете лесно, и да се разбере отъ всички.

Тоя скажъ приносъ въ областта на тая научна дисциплина крие въ себе си и социалнът мотивъ, които играятъ голѣма роля. „Здравна просвѣта и пропаганда“ е първа по-рода си и заслужава да се прочете отъ всѣки, който милѣе за своето здраве и за това на обществото. Тя е плодъ на истински вѣрни и искрени по-риви на г-нъ Петко Ц. Петковъ, (медицински фелдшеръ), който заслужава съ достойнство похвалата и заслужава да бѫде настърченъ да издава и други трудове отъ тоя характеръ.

Петко Балкански

День на детето

Покровителка на децата е Н. В. Царица Иоанна

26 априлъ т. г. е избранъ за денъ на детето.

Тоя денъ е опредѣленъ за събиране помощи за въ полза на детски трапезарии, домове и подслони.

Навсѫкъде изъ страната на тоя денъ ще се държатъ беседи за отглеждането, възпитанието и обучението на детето.

Дрехарница РЕКОРДЪ

Най-голѣмъ изборъ готови и по поръчка дамски и ученически МАНТА и ТРЕНЧОТИ

БРАТЯ

Когато кондуктора извика високо името на малката гара, нѣщо топло, радостно трепна и се разлѣ въ гѣрдитъ на младия елегантъ пътникъ, който нетърпеливо поглеждаше презъ прозорецъ на едно пръвокласно купе. Рой спомени обಗърнаха душата му. Предъ развѣлнуваніе му погледъ изплахаха чудни картини: ведрите кра-сиви кълчета отъ тихия балкански край, застѣнитъ хълмове, огласени въ шепота на борикитъ, цѣлия мальътъ градъ съ примамността на изживѣните детски години и бѣлата родна кѫща съ голѣми и чисти прозорци. Скажи образи надникнаха презъ тѣхъ, тѣхъ ма-хана съ ржка и му се усмихнаха.

Влакътъ изпѣшка съ пронизителенъ писъкъ и спрѣ на малката гара. Той прекара ржка презъ чешата си. Струваше му се, че сънува чуденъ сън и слѣзъ сило развѣлнуванъ на перона.

Малката гара, осветена съ мъждеющи фенери, бѣше тѣжна и

Този разказъ е изъ новоизлѣзлата книга „Сънъ“.

Една знаменита речь

СТЕФАНЪ СТЕФАНОВЪ

Членъ на Централното бюро на Демократическата партия. Видѣнъ индустрисът и финансистъ.

На Благовещъ, 7 т. м. въ голѣмия салонъ „Съгласие“ предъ ма-сово посетено събрание г. Стефановъ на плѣвенци, когато съ необорими данни и цифри изтыка на пакостната строителна политика на Сговора.

Събранието се откри отъ председателя на плѣвенската демократическа организация г. Ячо Ст. Хлѣбъровъ, следъ което влезе думата г. Стефановъ.

Бурни ржкоплѣскания посрѣдника видния демократъ.

Въ тричасова, блестяща аргументирана речь, г. Стефановъ разкритикува обективно днешното управление. Речта му биваше на членове въ плѣвенската организация и въ организациите на плѣвенска окolia.

САМО ПРИ СКЛАДА НА ВЪЛНЕНИ ПЛАТОВЕ

въ гр. Плѣвѣнъ на ул. „Александровска“ № 156
срещу Музея на

ТЕКСТИЛНАТА ФАБРИКА НЕДЕВЪ & САРДИВАНОВЪ СЛИВЕНЪ

ще намѣрите винаги добъръ изборъ отъ:
десети на модерни камгарни и щрайхгарни платове за межки и дамски дрехи — одеала и кипими на съвършено ниски цени.

На г-да чиновниците на тримесечно изплащане.

Д-РЪ Н. ИВ. ПЕЧИГАРГОВЪ

СПЕЦИАЛИСТЪ ПО
ОЧНИ, УШНИ, НОСНИ И ГЪРЛЕНИ БОЛЕСТИ,
се завѣрна отъ странство и почна да приема въ
новия си кабинетъ на улица Александровска № 160,
срещу Музея.

го любовъ и межка бѣха скътани въ душата му за него, тамъ, въ далечния задокеански край.

Цѣлата му мисълъ е сѫществуване, всичките му купнени и бѣлове бѣха посветени само на нея — на скълата родна земя...

И близкото му и далечно минало, бликаше отъ възпоменания и образи, се заниза предъ умрения му погледъ.

Той отново видѣ малкия градъ, необикновено хубавъ и свежъ, обѣрнатъ въ зеленина, родната кѫща въ тѣсната улица, съ голѣма овощна градина и стария дрѣнъ, провиснала край дълчената ограда.

Образите на неговите близки минаваха повторно предъ развѣлнуваніе му погледъ и тѣже засѣнчили радостта на душата му...

Неговите родители бѣха мъртви, сестрите отдавна напуснали града, а единствения му братъ, който

станова причина да се разрушатъ братята и честитъ домъ, може би не

бѣше вече живъ. Въ душата си

той отдавна му бѣше всичко про-

стиль: неговата разочарованостъ,

лънностъ, пиянството и скръбъта,

които причини на родителите си,

и най-сетне своеето изгнанчество,

за което пакъ той бѣ виновенъ.

Обявление № 56

Домакинството на Плѣвенския пансионъ за сираци отъ войнѣ съобщава на интересуващите се, че на 15 априлъ н. г., отъ 9 до 11 часа въ Плѣвенското Окр. Управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ доставката на хранителни припаси, нуждни на пансиона отъ 1 априлъ до 30 септември 1931 година както следва:

Хлѣбъ за около 48,000 лв.

I група Млѣко за около 18,000 лв.

Месо разни видове 44,400 лв.

II група Балкански стоки за около 109,480 лв.
Първата група е дѣлена по егество на припасите, а втората е недѣлена и се сферира изцѣло.

Оферти ще се приематъ до 11 часа. Залога е 5% върху обявената приблизителна стойност въ банково удостовѣрение, който се дължи до 10% при възлагането.

Желающите да участватъ въ търга да се съобразяватъ съ чл. 125 отъ закона за Б. О. Предприятия.

Поемнатите условия и другите тръжни книжа могатъ да се видятъ всѣкъ пристъпътъ въ днешната зала.

Разносите са за публикация, гербъ, данъкъ и др. съмѣтка на предприемачъ.

Гр. Плѣвенъ, 14 януари 1931 год. Оѓ Домакинството.

Определение № 695

Плѣвенски окръженъ съдъ въ разпоредително заседание на 26 февруари 1931 год., въ съставъ: Председателъ Александъръ Юрановъ, Членове: Методи Христовъ и Юранъ Петковъ с. к., при секретаря Стефанъ Филиповъ, следъ като изслуша докладването отъ с. к. Юранъ Петковъ и като взема предъ видъ, че по гражд. частно производство № 107 отъ 1931 год. сѫ изпълнени всички изискуеми отъ закона условия и че усиновяването ще бѫде полезно за усиновяния, то на основание чл. 37 отъ закона за припознаване незаконороденитъ деца и пр. сѫдътъ ОПРЕДЪЛИ: Допуска усиновяването на Нино Кръстевъ Трифоновъ, отъ с. Тодорище, отъ Цѣната Йотова Тодорова, отъ с. село.

Подписали: Председателъ Ал. Юрановъ, Членове: М. Христовъ и Юранъ Петковъ с. к., секретаръ Ст. Филиповъ.

Върно, Председателъ: Ал. Юрановъ.

Секретарь: М. Цокевъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 178

гр. Плѣвенъ, 25 мартъ 1931 година.

Въ името на Негово Величество Борисъ III Царь на България, Плѣвенски окръженъ съдъ, гражданско отдѣление, въ публично съдебно заседание на 18 мартъ 1931 год. въ съставъ: председателъ Ал. Юрановъ, членове: Горанъ Велчевъ и Юранъ Петковъ с. к., при секретаря Митко А. Кузовъ, като разгледа докладването отъ съдията Гор. Велчевъ т. дѣло № 45 по описа за 1930 година на основание на закона.

РЕШИ:

Обявява въ несъстоятелностъ Минчо Б. Мечковъ, търговецъ отъ с. Левски, Плѣвенско. Определя привременна дата за спиране платките 10 мартъ 1930 година. Назначава за дѣловодителя Лазарь Пановъ съдебенъ кандидатъ, който да надзирава дѣлата и управлението на несъстоятелността. Назначава за привременъ синдикъ адвоката Петъръ А. Моновъ, отъ гр. Плѣвенъ. Заповѣда запечатването и описанието имотъ на несъстоятелността, като да се пише на съответните съдии-изпълнители, които да сторятъ това подъ ржководството на дѣловодителя и въ присъствието на синдика. Поканва кредиторите да се събиратъ и съвещаватъ по окончателното назначаване на синдика — на 10 априлъ т. г. 8 часа предъ обѣдъ въ съдъ предъ дѣловодителя. Задължава кредиторите да представятъ вземанията си подкрепени съ надлежните доказателства въ съдъ до 20 априлъ 1931 година. Поканва кредиторите да се явятъ на 30 априлъ 1931 год. 8 часа предъ обѣдъ въ съдебната зала на съдъ по провѣрка на вземанията имъ отъ дѣловодителя. Заповѣда на несъстоятелния да представи въ тридневенъ срокъ равносметка направена по правилата изложени въ чл. 653 отъ Търговския законъ и търговските си книги. Преписъ отъ настоящето да се изпрати на прокурора на съдъ. За обявяване на несъстоятелността да се пише на съдии-изпълнители — Плѣвенъ и нотариуса на съдия градъ за спиране всѣкакво принудително изпълнение противъ несъстоятелния, въ така сѫщо и търъговската камара, пощата Левски, и София, Митница, Дѣржавния адвокатъ, и Народната банка. Извѣждане отъ диспозитива на решението да се публикува въ Дѣржавния вестникъ и въ единъ отъ мѣстните вестници. Решението подлежаща на предварително изпълнение може да се обжалва по реда видъ на чл. 661 Т. З. На оригинална подпишили: Председателъ: Ал. Юрановъ, членове: Горанъ Велчевъ и Лазарь Пановъ с. к. Върно съ оригинална:

Председателъ: Ал. Юрановъ.

Секретарь: М. К. Лазаровъ.

Сега душата му бѣ изпълнена само съ спомени и чиста любовъ. Носталгията и бѣше издигната и пречистила отъ дребните обикновени страсти...
Цѣли 15 години той преживѣ въ далечния край, самъ, всрѣдъ милиони непознати хора. Тамъ той бѣ миналъ презъ всичките си наслади на живота, натъкналъ се бѣ на много случайности и изпиталъ всички видове разочарования, страдания и унижения. Но той живѣше срѣнъ отъ вѣрата, че ще успѣе да осъществи своята желанна мечта — като се издигне и завоюва съ честенъ трудъ живота и отново се върне въ малка скъла родина.

Градътъ все повече и повече наближаваше. Съѣтлините отъ крайните кѫщи бѣскъсвно по-силно, продължиха се, усмихнаха му се, сякашъ и го поздравиха. Душата му се изпълни съ умиление.

Файтонътъ спрѣ предъ вратите на силенъ освѣщення хотелъ. Файтонджията скочи, свали куфарите и застана предъ пътника, който бѣше разтворилъ портмонето си, за да му заплати. Файтонджията го разглеждаше любопитно, очудено. Извѣжданъ въ къмъ на изненада изкочи изъ гѣрдитъ му, очите му блѣснаха и той разтвори широка рѣже:

— Братъ!...

Пътникътъ отстъпи изненаданъ.

— Ти! Наистина, ти ли си това, братко? Ти... файтонджия?

— Да, — отвѣрна той, като виновно

Младостъ

Съ бъли като снѣга кокичета и лилии ще осъя пжтеката, по което ти утринъ въ зори прихождашъ и съ диви горски теменуги, по-сии отъ небето, ще застеля мѣсто, дето се възпиращъ на отдыхъ.

Съ вѣнци отъ здравецъ, загориче и срамниче ще те покия, като си въ сънни скути, за да се напои съ ухание твърдото гъвкаво тѣло и да бѫде свежо, сочно, докато дойда и го отвия, за да се опивамъ отъ уханието му...

...И когато дойда да те поема отъ дома на дѣлго, дѣлго мѣлчане, на дѣлго очакване, ще те понеса стремително на силни мишици низъ пѣстритъ поли на развили се вече гори и ще поемемъ къмъ пояса на лескитъ. А въ най-прелестния кѫтъ, който ти ми посочишъ за отмора, ще ти извия люлка отъ крѣжи младоки и въ нея ще те положа — да те люлѣа и тихично, леко ще ти пѣя, докато те приспя...

Сетне ще ти извия сънка съ клонки отъ ракита, яворъ и ясмѣнь. Ще те положа на дрипава настилка отъ здравецъ и диви камфили, а ше те вѣтрѣа съ цѣлебни билки и момина сълза, докато пладнешки пекъ превали, та хладень вечерникъ ни погали...

Ти ще почивашъ щастлива, доловна. Буйната ти девича грѣдъ ще се пълни съ аромата на дивите полски цветя, а азъ ще потрѣпватъ отъ радостъ, че съмъ така близо до тебъ, че мога не нагледно да те гледамъ и да те милвамъ, агюпка моя.

А когато вакли стада ще пригласятъ на вечерника съ своятъ медни звѣзи, ние ще възхождаме къмъ горилото, берейки китни цветя по ридовете стрѣмни и ще се догонваме въ своя полетъ отъ цветъ на цветъ като малки, пѣстроцвирли пеперуди, които съ цѣлуванията си по цветната разнасятъ новъ животъ...

И ще се губимъ низъ пазигъ на сочинѣтъ джбрави до късна, късна вечеръ...

Насрещните чукари ще пригласятъ пѣсенъта на вечерника, а отекътъ на настѫпващата нощ ще ни зове припѣво на брачна постъя...

Медните звѣници на златорунните стада ще сѫ затихнали вечеръ, когато ний ще преживѣваме прѣтъта на своя животъ...

С. П.

Магазинъ „ИТАЛИЯ“**НАЙ-ГОЛЪМЪ ИЗБОРЪ:**

РИЗИ СПОРТИ
РИЗИ ПУПЛИНЪ
ШАПКИ МѢЖКИ
ВРАТОВРЪЗКИ
ЧОРАПИ КОПРИНЕНИ
ЧОРАПИ ОБИКНОВЕНИ
ОДЕКОЛОНИ и ПУДРИ
ГУМЕНИ ОБУВКИ
и всѣкакви галантерийни стоки.

ШОКОЛАДИ и шоколадови бонбони, екстра портокали и лимони въ магазинъ ЯФА — срещу общината.

Шарль Бодлеръ

Стихотворения въ проза**ЧУЖДЕНЕЦЪТЪ**

— Кого обичашъ най-много загадъчи човѣче, каки? — баща, майка, сестра, братъ?

— Азъ нѣмамъ ни баща, ни майка, ни сестра, ни братъ.

— Приятелитѣ си?

— Вие употребѣвате дума, чийто смисълъ и до днесъ ми е останалъ непознатъ.

— Отечество си?

— Не зная неговата географска ширина.

— Хубостта?

— Бихъ я обичаль драговолно. Божествената и безмѣртната.

— Златото?

— Азъ го мразя, както Вий мразите Бога.

— Кого обичашъ тогава, необикновенъ чужденецо?

— Обичамъ облаците... облаците, които минаватъ... тамъ горе... чудните облаци.

— **ЛУДИЯТЬ И ВЕНЕРА**

Какъвъ хубавъ денъ! Широки-

СТИХОТВОРЕНИЯ

ХРИСТОСЪ

Като срещнешь нѣкѫдже Христосъ, Ти, пѣтнико, и старъ, и беденъ — Спри се и стори му путь смирено. ти, който бавно днесъ вървишъ, Ти ще го познаешъ: той е бось съсъ своя старъ приятелъ — И съ лице отъ слѣнце обгорено. [вѣтърътъ —

Братски тебъ ржка ще стисне той. по царственния друмъ на времето, Скрѣбъ и трудъ позналъ по земни и носищъ на гърба си тежкъ товаръ — едно далечно минало — [други

На полето свѣтлия покой. Спри тукъ и вижъ: далечъ, каждето

Ще те лѣхне съ топлите му думи. зеленото и синьото се спливатъ,

И въ очитѣ му ще видишъ ти върви априлъ съ очи, въ които пѣе

Отразенъ подъ небеса далечни една зелена, малка, свежа пролѣтъ.

Да се разлюлява и пласти предъ него по небеснитѣ поляни

Ширъ отъ ниви съсъ надежди вѣчни. пасе едно самотно бѣло агне.

Ник. Вас. Ракитинъ.

АПРІЛЬ

Спри се и стори му путь смирено. ти, който бавно днесъ вървишъ,

Ти ще го познаешъ: той е бось съсъ своя старъ приятелъ —

И съ лице отъ слѣнце обгорено. [вѣтърътъ —

Братски тебъ ржка ще стисне той. по царственния друмъ на времето,

Скрѣбъ и трудъ позналъ по земни и носищъ на гърба си тежкъ товаръ — едно далечно минало — [други

На полето свѣтлия покой. Спри тукъ и вижъ: далечъ, каждето

Ще те лѣхне съ топлите му думи. зеленото и синьото се спливатъ,

И въ очитѣ му ще видишъ ти върви априлъ съ очи, въ които пѣе

Отразенъ подъ небеса далечни една зелена, малка, свежа пролѣтъ.

Да се разлюлява и пласти предъ него по небеснитѣ поляни

Ширъ отъ ниви съсъ надежди вѣчни. пасе едно самотно бѣло агне.

Минко Салийски.

ПИСМО

Ти мислишъ, може би, че въ туй дѣлгоочаквано писмо ще прочетешъ любовни нежности и хиляди сърдечни привети, че съ него азъ ще ти изпратя, ведно съ лѣха на пролѣтъ букетъ отъ сини теменуги, които знамъ, че ти обичашъ.

Напразно само ще очаквашъ и ще блѣнувашъ за любовъ — на времето пожара въ менъ мечтателя изпепели.

Днесъ тѣло и студено гледатъ очитѣ ми, които нѣкога незнайното и непонятното желаеха да разбератъ.

Ти забрави ония вечери съ миризъ отъ старитѣ липи, лозитѣ, стария чердакъ и птиците, които идваха въ лѣсътъ съсъ всѣка нова пролѣтъ. Днесъ тука радостта е пепель и за любовъ разправята само въ свойтѣ стихове поетѣ.

По царственния друмъ на времето отмина туй, което бѣ. Сега тукъ бавно вечери. Катъ кървава сълза въ очитѣ на ледните студени нощи изгрѣва кървавъ тѣженъ месецътъ.

А хората сѫ много зли и безпредѣлно много груби!

Прости за майто безсърдечие, за майта ледена сурвостъ, но вѣрвай повече отъ всѣка азъ искамъ днесъ да съмъ добъръ.

Минко Салийски.

КНИЖОВЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

Петко Д. Петковъ

Българскиятъ Матеоти

Петко Д. Петковъ, отъ Петъръ Думановъ, е нова брошюра отъ галерията убити български дѣржавни мѣже. Дадена е сполучлива характеристика за страстния парламентаренъ десът на земедѣлцитѣ следъ 9 юни 1923 год. и най-могъщия политически храбрецъ на политическия мегданъ въ онази епоха; изнесени сѫ пълни подробности по това политическо убийство и предадени чужди оценки за този цѣлостенъ и чистъ политически човѣкъ. Книгата чествува 7 годишнината отъ мъжническата смърть на покойния младъ и високо даровитъ български дѣржавникъ.

Софийската печатъ даде най-блѣскави отзиви за този новъ трудъ на г. Петъръ Думановъ и редакцията ни горещо препоръчва тази политическа книга, — които разкрива една историческа епоха и брани човѣка, който спаси знамето на своя полкъ и загина за голѣмото и свещеното значение на свободата и правдата и въ борба и защита на разжигнатата човѣчностъ.

Върху дѣлото на П. Думановъ — галерията убити български дѣржавници и историята на политически убийства, редакцията ни ще се спре и изнесе цѣла статия въ единъ отъ следните броеве.

Чорапи копринени дамски „К.бо“ — всички качества, продава Дѣдо Мразъ!

**ДРЕХАРНИЦА
„АРЖЕНТИНА“
ПАРДЕСЮТА и КОСТЮМИ
ГОТОВИ И ПО ПОРЪЧКА
Голъмъ изборъ
при
„Аржентина“**

**Въ общарския магазинъ „ЛИГЛОВЪ“
на Христо Лигловъ**
се продаватъ не само кожени обувки и детски, а има гумени обувки марка Бакиши и Каучукъ на износни цени.

Отличното качество на цигарите **Бакаловъ** — една отъ най-старитѣ тютюневи фабрики — ни заставя да ги препоръчаме на всички пушачи.

Пушете **БАКАЛОВЪ** — тѣ сѫ най-приятни!

най-гризенята на съвестта или унинието; облеченъ въ разкошна и смѣшна премъжа съ рога и заѣни, паднала до пиедестала на статута, той издигаше на съзъни очи къмъ безсъмѣртната божиня.

А очитѣ му говорѣха: — „Азъ съмъ последниятъ и най-самотниятъ отъ хората, лишенъ отъ любовъ и приятелство, и стоя подолу и отъ най-последното живето. Но азъ съмъ тѣй съзъденъ, че мага да разбирашъ и чувствувашъ безсъмѣртната красота! Богиню, чий моята скрѣбъ и моята молба.“

Но неумолимата Венера гледаше съ мраморнитѣ си очи нѣйде далече, далече, — Богъ знае де...

**ДЕ ДА Е, САМО ПО-ДАЛЕЧЬ
ОТЪ СВѢТЪ**

Съвѣтъ прилича на болница, въ която всѣки боленъ гори отъ желаниято да промѣни мѣстото си. Единъ би желалъ да боледува до огъня, другъ мисли, че би оздравѣлъ, ако бѣше до прозореца. Струва ми се, че азъ бихъ билъ

ТОНКИНО „ЕЛЕКТРА“

Веднага следъ Великденъ

Великата пѣсъ на неизнайния войнъ

ПОСЛЕДНАТА РОТА

зовъ на трѣбата за победа и свобода!

Грандиозенъ националенъ, високопатриотиченъ филмъ.

ПОСЛЕДНАТА РОТА

разкрива предъ зрителя единъ великолепенъ воененъ

епизодъ — той за

ТРИНАДЕСЕТЪ ГРЕНАДИРИ

Въ центъра на действието е

КАПИТАНЪ БУРКЪ

най-хубавата роля, която

КОНРАДЪ ВАЙДЪ

незамѣнимо и неподражаемо изпълнява.

Идеално съчетание на звукъ и тонъ.

ПОСЛЕДНАТА РОТА

ще съставлява безспорно най-приятната и най-хубавата

изненада за плѣнени презъ Великата недѣля.

ПОСЛЕДНАТА РОТА

издигна КОНРАДЪ ВАЙДЪ на завидна висота

въ тонфилма.

Филмътъ е разрешенъ за деца и учащи.

<div data-bbox="661 340 853 354" data-label="Section-

